

Ciutat en la Mar

PENÍSCOLA, al nord de la Comunitat, es troba en un punt privilegiat del Mediterrani espanyol. Els 79 km² d'extensió del seu municipi, 17 dels quals discorren paral·lels al litoral, es reparteixen equitativament entre les superfícies forestals i els càlids cultius mediterranis, on no falten els tarongers, les oliveres i els ametlers. La ciutat antiga, coronada per la que va ser residència del Papa Benet XIII, un castell-fortalesa del segle XIV, ocupa un penyal imponent que s'eleva 64 metres sobre el blau de la mar; està unit a la terra per un cordó de sorra que temps enrere era arrossegat per les ones durant els temporals i la ciutat quedava com una illa efímera. Contrasten amb el casc antic, els carrers nous i avingudes de la zona turística. En l'estiu i la tardor es reparteixen aigües càlides en les extenses platges de sorra fina al nord de la ciutadella i cales precioses flanquejades per penyassegats abruptes al sud.

DELS FENICIS ALS TEMPLARIS

Peníscola, ciutat hospitalària, ha sigut un lloc on s'han creuat totes les civilitzacions mediterrànies que des dels albors de la història vénen navegant per aquesta mar de bonança i cultura. Als fenicis i grecs, els van seguir cartaginesos, romans, bizantins i àrabs...; tots van ser conscients de la seua situació avantatjosa, de la seua seguretat com a fortalesa irreductible i de la seua idoneïtat

com a hàbitat, tant pel seu clima com pel fet de disposar d'abundant aigua dolça que brolla de les entranyes de la roca en la mateixa ciutadella.

Ja en temps dels cristians, els mítics i enigmàtics Cavallers Templaris s'assentaren en el tómbolo, on ja existia una fortalesa àrab, i no tardaren en persuadir-se de les excepcionals característiques que reunia per a ser convertit en fortalesa inexpugnable. Entre els anys 1294 i 1307 va ser construït l'actual castell Templar sobre les restes de l'alcassaba àrab. Els promotors van ser fra Berenguer de Cardona, que era el Mestre de l'Orde del Temple en Aragó i Catalunya, i fra Arnau de Banyuls, que era el Comanador de Peníscola. Els escuts de tots dos es conserven esculpits en pedra i formen motlures heràldiques situades per sobre la porta d'accés al castell i

també sobre la porta de la basílica.

L'excel·lent robustesa dels seus murs i de les seues voltes d'arc lleugerament apuntat, junt a la seua total construcció amb magnífica fàbrica carreuada, al igual que la nuesa i austeritat pel que fa als elements ornamentals, constitueixen l'empremta d'una arquitectura militar tremendament massissa i sòbria que, estilísticament, discorre entre el romànic tardà i un gòtic incipient.

El castell de Peníscola està catalogat com Monument Històric-Artístic Nacional, distinció que li va ser atorgada el 1922. No obstant això, fins la dècada dels 60 no es va establir un règim regular de visites. En l'actualitat és

el segon Monument més visitat d'Espanya, després de l'Alhambra de Granada.

PENÍSCOLA, SEU PONTIFÍCIA

Refugi de Benet XIII, en el seu exili d'Avignon.

En Pere de Lluna, que va nèixer a Illueca (Saragossa) l'any 1325, pertanyia a un dels dotze llinatges d'Aragó, l'heràldica del qual (una lluna blanca amb les puntes cap avall sobre camp de gules) està present avui en infinitat de racons, façanes i portes que es poden anar redescobrint pels carrers del poble.

Amant de les armes i de l'art de la lluita en la seua joventut, va adquirir ben aviat una formació

intel·lectual que li permeté relacionar-se amb els personatges més rellevants de la ciència i la cultura de l'època. Després d'especialitzar-se en Dret Canònic, va encaminar la seua vida cap al món eclesiàstic. En l'any 1375 va ser nomenat cardenal diaca pel Papa Gregori XI qui, a conseqüència de la inestable situació política de l'època, es traslladà d'Avignon a Roma, ciutat on va morir, cosa que originà la divisió de la cristiandat en dues obediències antagòniques (Gran Cisma d'Occident).

Al Papa Gregori XI el va succeir Clemente VII en mig de grans enfrontaments originats per totes dues tendències. Després de la seua mort el 1394, En Pere de Lluna és nomenat nou Pontífex i Vicari de Crist en la Terra, sota el nom de Benet XIII.

El Papa Lluna (Pere de Lluna), una de les figures hispàniques més coneguda universalment, encara que també controvertida, es va traslladar el 1411 a Peníscola i va convertir el seu castell en palau i biblioteca pontifícia. Dels murs i dependències d'aquesta fortalesa irradien idees, sentiments i prejudicis sobre un home íntegre,

honrat i virtuós que va tindre l'atreuiment de perseverar en el seu convenciment de vertader Papa de l'Església Catòlica en una època marcada per guerres, ambicions, cobdícies i corrupcions que afectaren fins i tot a les altes dignitats de l'església, el poder espiritual de la qual va haver de claudicar davant el poder polític i civil.

Benet XIII, a pesar de ser titllat d'heretge en les sentències del Concili de Constanza i sobreviure a més d'un intent d'enverinament, va morir en relativa pau el 23 de maig del 1423, amb el convenciment d'ésser el Papa vertader i amb l'assistència dels dos únics cardenals que encara li eren fidels.

En aquest castell es conserven encara memòries que evoquen la presència del Papa Lluna i del seu successor Clemente VIII, Gil Sánchez Muñoz ,aragonès, segon Papa de Peníscola. En ell trobem la Basílica papal de Benet XIII, una nau austera de planta rectangular amb volta de canó un poc apuntada i casquet esfèric sobre l'absis; el saló del tron on rebia ambaixades i recepcions; el saló del conclave; l'estudi amb finestres que donen a la mar; les habitacions pontifícies, etc. Tot açò, utilitzat pels dos papes de Peníscola, havia servit abans als Cavallers Templaris i als Montesians que trobaven aquí la seu i suport de la seua comanda.

PENÍSCOLA CONJUNT HISTÒRIC

Si bé el Castell Templer, tant pel seu emplaçament privilegiat com per les seues característiques arquitectòniques i la seua història, constitueix allò més rellevant d'aquesta "Ciutat en la Mar" (declarada Conjunt Històric-Artístic el 1972), en Peníscola es troben molts altres elements artístics, històrics i etnològics que delectaran el visitant.

Les muralles que va manar construir Felip II són monumentals i constitueixen una clara manifestació dels grans coneixements i de la tècnica depurada en matèria de fortificacions que tenia l'arquitecte-enginyer militar més important d'aquella època, l'italià Juan Bautista Antonelli, que les va dissenyar i es varen construir entre 1576 i 1578. El Portal Fosc, també denominat de Felip II, és una de les tres entrades al casc històric de Peníscola; va ser construït el 1578 i s'atribueix a l'arquitecte Juan de Herrera. El Portal de Sant Pere o del Papa Lluna és grandios, a la part central mostra el blasó en

pedra de Pere de Lluna. Era l'accés a la fortalesa de Peníscola des de la mar, quan les aigües arribaven al peu de la muralla i les barques varaven en la mateixa rampa al peu d'aquest portal. El va manar construir el Papa Lluna el 1414.

Altres llocs d'interès històric-artístic de visita obligada són: **El Temple Parroquial de la Verge dels Socors**, amb traceria gòtica del segle XV en part d'ella i elements arquitectònics (mènsoles esculpides) i porta de tradició romànica; conserva un valuós tresor d'extraordinari mèrit històric artístic del qual s'ha de destacar una Creu processional de Benet XIII, un calze del Papa Lluna i un Reliquiari de Clemente VIII.

L'ermitatge de la Mare de Déu d'Ermitana, al costat del castell on s'alberga la imatge de la patrona de la ciutat. Va ser edificat pel governador En Sancho de Echevarria entre 1708 i 1714.

El **Parc de l'Artilleria**, zona de casamates i polvorins voltats de palmeres i jardins.

El **Bufador**, és una gran obertura entre les roques per on "respira" la mar en dies de temporal.

SOL I NATURA

La platja de Peníscola per antonomàsia és la Platja Nord, d'una longitud aproximada de 5.000 m i una mitjana de 44 d'amplària; alterna zones de sorra (3 km) amb bolos (pedra rodona) en l'extrem més allunyat de la ciutat.

És una platja d'aigües tranquil·les, ideal per bronzejar-se de forma relaxada. Disposa d'un complet equipament, tant per a la seguretat dels banyistes (moderns llocs de socors, senyalització de perill, accés per a minusvàlids), com per al seu oci (volei-platja, jocs per als més menuts, lloguer d'hamaques i para-sols). A més a més, té unes condicions higièniques immillorables, avalades per l'assiduïtat amb què aquesta platja rep el guardó de "bandera blava".

En l'ample passeig marítim que voreja la platja, poblat de palmeres, es succeeixen cafeteries i restaurants, quioscos i botigues especialitzades en productes per al sol i accessoris per al bany. Tot allò necessari per tal que la vostra estada a la platja resulte còmoda i agradable.

A la Platja Nord també podreu gaudir de l'esport de vela, les canoes o els passejos amb patí aquàtic.

El litoral sud, retrobament amb la natura.

El litoral sud de Peníscola és escarpat i rocós. Al seu llarg es reparteixen platges diminutes i elevats penyassegats, que formen cales amagades.

En aquesta costa es troba la Serra d'Irta. Pròxima a ser protegida mitjançant la figura de Paratge Natural, és una alineació muntanyosa amb 573 m d'altura màxima i 15 km de façana litoral. L'absència històrica d'assentaments humans d'importància, permet la presència de valors naturals i etnològics únics que han portat a definir-la com l'última serra verge de la Comunitat Valenciana.

En les menudes cales que dibuixen Irta, la pràctica de l'exploració sota l'aigua o de la pesca amb llinya ens presenten una dimensió diferent de relació amb la mar i la natura.

Recórrer la serra.

La Serra d'Irta compta amb un sistema de senyalització que ens dirigeix per alguns dels camins de més fàcil accés; els punts d'inici d'itineraris es troben al llarg de la carretera que recorre la Costa Sud. Els camins senyalitzats amb indicadors de fusta, són pistes de terra adequades per a transitar amb diversos mitjans. Hi ha la possibilitat de realitzar recorreguts a cavall, i també a peu, per les sendes de la part alta de la serra, dotades amb un sistema de

senyalització específic.

A la Serra d'Irta podem visitar l'ermita de Sant Antoni que data del segle XVI. El conjunt està format per la pròpia ermita, la casa de l'ermità i l'hostatgeria, que delimiten un pati des de la barana del qual es contempla una panoràmica excel·lent.

UN CONJUNT INUSITAT D'ATRACTIUS.

El Mediterrani impregna tots els racons d'aquesta ciutat marinera; des del seu perfil descrit com "un vaixell varat en la mar", fins els seus carrers estrets i tortuosos de cases blanques que rellisquen cap a la mar i només les aturen les muralles resistents.

En fer-se de nit i amb l'arribada de l'estiu, aquests carrers es converteixen en una sorollosa passera de gent, d'anades amunt i avall, de mirades i rises, entre balcons esvelts plens de testos que refresquen l'ambient.

És el moment de fer algunes compres, de descobrir alguna

obra d'art en la botiga d'un artesà, d'observar algun artista pintant, de tafanejar ací i allà, de barrejar-se amb la multitud en l'abarrotaat mercat "hippy".

També és el moment per conèixer l'altra Peníscola. La Peníscola que es veu des de la mar, en un passeig amb la "golondrina"; o la que es divisa des del Tossal de la Mar o les Talaies, en el recorregut del trenet turístic.

Quan es fa de nit, la ciutadella de Peníscola mostra el seu aspecte més íntim i evocador: és el moment de sopar en algun restaurant o tasca, prendre una copa, compartir tertúlia o escoltar una guitarra.

Fora del recinte emmurallat, la Peníscola moderna es desenvolupa amb vigorosa vitalitat. Convertida en un enorme centre lúdic, combina espais per a la diversió dels més menuts amb cafeteries còmodes i refrescants, restaurants sofisticats o tradicionals, i bars nocturns on la diversió està garantida fins que amaneix.

COMPROMÍS AMB LA CULTURA

Peníscola, potser per fer justícia al seu passat de punt d'encontre entre cultures, s'ha erigit -en l'època moderna- en escenari d'importants esdeveniments culturals d'àmbit internacional.

Inaugura l'any el **Premi de Relats Breus "Ciutat de Peníscola"**, el jurat del qual està format per prestigiosos membres de la Real Acadèmia Espanyola de la Lengua. S'hi presenten obres procedents de més de 20 països. Al començament de l'estiu Peníscola, que ha sigut escenari del rodatge de grans pel·lícules com "El Cid" d'Anton Mann o "Calabuch" de García Berlanga, es converteix durant una setmana capital del Cinema en Espanya amb el **Festival Internacional de Cinema de Comèdia**.

En el mes de major afluència de visitants, agost, se celebra el **Festival Internacional de Música Antiga i Barroca** amb figures de primer ordre. Ja en setembre i en l'incomparable marc del Saló

Gòtic del Castell, se celebra el **Cicle de Concerts de Música Clàssica**.

El Museu de la Mar

El Museu de la Mar, emplaçat en l'antic edifici de Les Costures, sobre el Baluard del Príncep, ret homenatge a la tradició marinera de les gentes de Peníscola.

Distribuït en tres àrees temàtiques (Història, Pesca i Fauna) ens mostra l'ahir i l'avui d'aquesta ciutat de navegants i la seua indissoluble relació amb la mar.

Àncores, àmfores, cascos de bronze o maquetes de vaixells, ens ajuden a comprendre part de la història i l'evolució d'aquest enclavament privilegiat pel qual passaren tantes civilitzacions.

Cicle cultural d'estiu al Castell

Durant el període estival, el Castell de Peníscola posa en marxa un programa d'activitats culturals ben carregat. Exposicions temàtiques, ballet, música i teatre es succeeixen a les seues sales.

EL PLAER DE LA GASTRONOMIA

En l'ancestral tradició marinera de Peníscola i la riquesa pesquera de les seues costes es troba la base de la seua saviesa culinària.

Segons la dita popular: "...lo peix a qui se'l mereix...", per als habitants de Peníscola els fruits de la mar sempre han sigut un do molt valuós; per aquesta raó han desenvolupat una exquisida sensibilitat a l'hora de cuinar, i es mostren fins i tot sobris pel que fa als condiments, ja que busquen sempre deixar al descobert els aromes i sabors naturals d'una pesca d'extraordinària qualitat.

A la cuina de Peníscola són proverbials els All-i-pebre de Rap o Polpet, el suquet de peix o "remescló", al igual que els dàtils de mar, "caragols punxents", "clòtxines", "caixetes", cigales, etc.

Els diferents arrossos en les seues varietats marineres, l'omnipresent Paella i la "Fideuà", també són part fonamental de la dieta d'aquestes terres.

De tota eixa riquesa pesquera i de marisc, es pot gaudir avui gràcies a un sector de restauració molt fort, que ha unit a la cuina autòctona noves i sofisticades receptes a l'alçada dels paladars més exigents; per tant, si teniu l'ocasió, un consell: no deixeu d'adquirir cultura a través de la "bona cuina" i gaudiu de les

saboroses Daurades, Llobarros, Rèmolts a la sal, sobre l'esquena o al forn, les exquisides llagostes de les Illes Columbretes o una bona Paella de llamàntol. I si voleu conèixer l'essència més autèntica d'aquesta mar, tasteu uns dàtils de mar suaument cuinats al vapor o a la planxa.

FESTES I TRADICIONS

El poble de Peníscola, d'origen ancestral com mostra la seua història, és hereu d'un exuberant

patrimoni costumista d'arrel popular, que ha sabut conservar i reflectir en múltiples manifestacions populars, ja siga en l'àmbit laboral (pesca i agricultura) o en el religiós i festiu.

A banda de les festes religioses comuns a altres llocs, n'hi ha d'altres d'especial tradició, com són Sant Antoni Abad (17 de gener); els carnestoltes, durant tres dies a finals de febrer; o la

romeria a l'ermita de Sant Antoni, que dista 6 quilòmetres de la població i es realitza el diumenge següent al de Pasqua de Resurrecció. També es fan revetlles populars i solta de vaquetes en el mes de maig, durant la festivitat de Sant Isidre que és el patró dels llauradors, i a finals de juny, per Sant Pere que és el patró dels pescadors.

Les festes de major importància es celebren a partir de la nit del 7 de setembre en honor a la patrona de la localitat, la Verge de l'Ermitana.

La màxima expressió d'aquestes festes són LES DANSES, que engloben música, ball, activitats lúdiques, ritus i maneres públiques de convivència. Les Danses es componen de diferents grups: dansants, llauradores, cavallets, moros i cristians..., i és

el dels dansants el més característic pel seu gran sabor arcaic i autòcton, ja que s'argumenta que els seus moviments deriven de rituals agraris/guerrers remots, originaris del neolític.

Els espectaculars i coloristes Moros i Cristians són representacions històriques; però d'una història vista amb els ulls del poble, que amb el pas dels segles ha anat incorporant a la seua narrativa distints elements, cosa que ha anat formant passatges anacrònics on es barregen àrabs, turcs o al·lusions a la guerra contra els francesos.

EL MAESTRAT, UN ENTORN PRIVILEGIAT

Arguments més de tipus històric que no pas geogràfic defineixen amb el nom de Maestrat un vast territori d'extensió dilatada i natura variada, situat entre el riu Sant Miquel, al nord de Torrelblanca i el riu de la Sènia que serveix de límit natural entre Catalunya i la Comunitat Valenciana.

De forma administrativa està dividida en dues subcomarques, l'Alt i el Baix Maestrat, entre les quals existeixen notables diferències geogràfiques que configuren el seu paisatge i el seu microclima. L'abrupta orografia de la zona interior (Alt Maestrat), caracteritzada per la majestuositat de les elevades serres i l'escabrositat dels barrancs profunds que les solquen, contrasta amb les valls i planes de la zona mitja (corredors centrals de Sant Mateu, Salzedella i la Jana), i amb les planures litorals de Vinaròs, Benicarló, Peníscola i Alcocebre.

Històricament el nom li ve al Maestrat perquè el seu territori va pertànyer durant segles (del XIV al XIX) als Mestres de l'Orde de Montesa. Alguns d'ells residiren en Sant Mateu, que està considerada capital històrica del Maestrat.

Morella i el seu territori, encara que constitueixen una comarca molt similar i veïna de l'Alt Maestrat, tant en els aspectes geogràfics com en la seua evolució econòmica i demogràfica, no va pertànyer a l'Orde de Montesa sinó al rei, i es van configurar com un reialenc.

Com que les distàncies entre Peníscola i els indrets més suggestius i pintorescos de l'interior són relativament curtes, oferirem algunes rutes d'interès turístic que es poden realitzar en un sol dia i que ens endinsaran en terres de contrast, amb paisatges naturals de gran bellesa, on trobarem pobles perduts entre muntanyes; ermites artístiques que jalonen els cims més alts; castells punters arruïnats; moles calcàries abruptes; sonores fonts i brolladors d'aigua que s'han aprofitat des de l'antiguitat; i terrenys de cultiu fèrtils, on el camperol d'aquestes terres posa en pràctica els seus ancestrals coneixements sobre agricultura.

Així mateix, trobarem una arquitectura rural sorprenent que configura camps construïts per les vessants de les serres, on encara perviuen tècniques prehistòriques de treball de la pedra en sec en la confecció de parets (marges), barraques de volta o falsa cúpula, i refugis rurals de diverses formes i dimensions.

Igualment es podran visitar els dos focus principals d'Art Rupestre Llevantí de tot el Mediterrani;

estan ubicats un en el Barranc de la Gasulla (Cova Remígia i Cingle de la Mola Remígia) en el terme municipal d'Ares; i l'altre en el Barranc de la Valltorta (Tírig, Albocàsser i Coves de Vinromà). En aquest últim es troba el Museu de la Valltorta, on a més d'una mostra de materials arqueològics molt interessant, es pot contemplar també la reproducció fidedigna d'un dels abrics amb pintures rupestres del mateix barranc.

En recórrer el Maestrat i en entrar en els seus pobles, adquirim la

sensació que el rellotge del temps es va aturar en ells fa centenars d'anys. Restes de muralles, cases pairals, palaus vells, esglésies antigues, responen a una diversitat d'estils arquitectònics i artístics, des del romànic fins el neoclàssic, i constitueixen

testimonis abundants del seu passat esplendorós.

ESPORT, PARADISOS FASCINADORS I DIVERSIÓ.

Les modernes estructures per a l'oci i l'esport també circumden Peníscola.

En ple centre del Maestrat, a 35 km escassos de Peníscola, podreu gaudir del millor golf d'Europa. El **Club de Golf Panoràmica** inaugurat el 1995 és un camp de 18 forats més 3 de par 3. Dissenyat pel dues vegades guanyador del Campionat Masters dels Estats Units, Bernhard Langer, ofereix una oportunitat única de jugar i gaudir d'una vertadera prova de golf, tant per al jugador d'handicap alt com per al principiant.

A 1 hora de distància per l'autopista A-7, o utilitzant les línies regulars de tren i autobús, podreu gaudir d'un dia d'aventura inoblidable en el parc temàtic conegut internacionalment PORT AVENTURA, amb els seus paradisos fascinadors (Xina, Polinèsia, Mèxic...) i la seua mítica "muntanya russa" Dragon Khan.

Al sud de Peníscola, a Benicàssim, trobareu el divertit parc aquàtic AQUARAMA, amb tobogans rapidíssims i espectaculars.

ALTRES ITINERARIS INTERESSANTS

Fora del marc geogràfic de la comarca Maestrat-Ports de Morella que circumda Peníscola, hi ha interessants atractius turístics, encara que en alguns casos, suposen desplaçaments llargs.

LA RUTA DE LA CERÀMICA. Les poblacions de la comarca de l'Alcalatén són dipositàries d'una antiga tradició de terrissers transmesa de generació en generació. Aquesta tradicional ceràmica popular de càntrils, llibrells, plats, gerres, etc., es va vore desplaçada a partir de 1727 per les manufactures artesanes i artístiques sortides de la fàbrica que el Comte d'Aranda va establir a l'Alcora. Des d'aquell moment, la fabricació de pises fines i porcellanes de gran valor artístic han marcat les pautes de l'artesanía en les poblacions esmentades. Si bé en l'actualitat la fabricació industrial de taulellets és la principal activitat laboral i econòmica de la zona, encara es mantenen obradors que es dediquen a la fabricació de pisa pintada utilitzant motlles i dibuixos que imiten la ceràmica alcorenya del Comte d'Aranda.

Castelló. Capital de la província.

- Museu de la Diputació Provincial. Salons de ceràmica i del llegat del Dr. Esteve molt interessants.

Alcora. Situada a 21 km de Castelló.

- Escola de ceràmica i pisa pintada, on es fabriquen peces amb motlles antics.
- Museu Municipal de Ceràmica. Conserva extraordinàries mostres dels obradors de la fàbrica d'Aranda.

Ribesalbes. A 10 km de l'Alcora, de l'escola de ceramistes de la qual van nàixer al segle XVIII les manufactures de Ribesalbes. Encara queden terrissers en aquesta població que utilitzen motlles antics de la ceràmica alcorenya i fabriquen pisa pintada.

Onda. Situada a 7km de Ribesalbes. Es va especialitzar en ceràmica més popular que la de l'Alcora, i en l'art de fer taulellets.

- Museu Municipal de Ceràmica. Extraordinària col·lecció de ceràmica i taulellets de tots els temps.
- Museu de Ciències Naturals del Carme.

LA RUTA DEL DELTA DE L'EBRE I TORTOSA.

El **Delta de l'Ebre** és un dels Parcs Naturals més bonics del Mediterrani. Un passeig fluvial en vaixell per tota la desembocadura del riu permet gaudir de la gran riquesa faunística i botànica de les seues ribes. Garxall, l'Illa de Sant Antoni i l'Illa de Buda són sense cap dubte les zones més atractives, d'un fantàstic i paradisiac entorn natural on abunden gran varietat d'aus aquàtiques.

Tortosa. Antiga ciutat romana (Dertossa), seu episcopal, situada al costat del riu Ebre.

- La Catedral gòtica, el castell medieval de la Suda i nombrosos palaus i cases pairals formen l'extraordinari patrimoni històric i artístic d'aquesta ciutat.

ILLES COLUMBRETES.

Conjunt d'illes d'origen volcànic situat a 35 milles de la costa. Amb uns fons marins d'impressionant riquesa. Estan protegides sota la figura de Paratge Natural i el seu accés està restringit per tal de preservar el seu ecosistema natural. Als mesos d'estiu es poden contractar travessies per visitar-les.

DESERT DE LES PALMES.

Paratge emblemàtic situat en el terme de Benicàssim; ofereix una gran varietat de plantes aromàtiques que són la base del famós Licor Carmelità, elaborat en aquestes muntanyes pels frares des del 1896.

- Museu i Església del Convent.

SOL·LICITE TAMBÉ INFORMACIÓ PER A :

- Visitar en bot el riu subterrani de les coves de Sant Josep en la **Vall d'Uixó**.
- Conèixer el Paratge Natural del **Prat de Cabanes**. D'un gran valor paisatgístic, constitueix el terreny humit més extens i millor conservat de la província de Castelló.